

Bemærkninger til forslaget

Forslaget indebærer, at håndværkere og entreprenører kun skal bære risikoen for prisstigninger i tre måneder mod et år i dag.

Den nuværende fastprisordnings intention er, at hele risikoen ved uforudsete omkostningsstigninger som følge af ændringer i priser på materialer og hjælpestoffer samt lønninger ikke skal bæres af bygherren, men af byggeriets entreprenører. I ganske særlige tilfælde, jvf. §§ 6 og 7 i det i forslaget nævnte cirkulære – den såkaldte »katastrofeklausul« – må bygherren dog bære en del af omkostningsstigningen.

De aktuelle konkurrenceforhold i bygge- og anlægssektoren viser tydeligt den nuværende fastprisordnings uheldige virkninger.

I en periode med en betydelig aktivitet og en lav konkurrencegrad i bygge- og anlægssektoren vil entreprenørerne i forbindelse med fastprisarbejder beregne sig et tillæg for risikoen for at måtte bære omkostningsstigninger ud over de forventede.

Men med den nuværende lave aktivitet og hårde konkurrence på bygge- og anlægsmarkedet tvinges entreprenørerne imidlertid ud i chancespil om omkostningsudviklingen.

Den betydelige usikkerhed, der er omkring prisudviklingen, ikke mindst på grund af de erfaringsmæssigt kraftige prisudsving på importerede råvarer, herunder brændsel, afspejler sig i en betydelig spredning i licitationstilbuddene, hvor baggrunden for de antagne tilbud ofte er fejlskøn. Hvor sådanne fejlskøn betyder, at entreprenørvirksomheden under udførelsen af entreprisen må lukke, påfører det bygherren store omkostninger, dels fordi byggeriet ofte må ligge stille i længere tid, dels i forbindelse med, at der på ny må indhentes tilbud.

For at imødegå de her skitserede uheldige virkninger af den nuværende fastprisordning foreslås det derfor, at der indføres adgang til at indeksregulere byggearbejder, der strækker sig ud over tre måneder, regnet fra tilbudsdagen.